

Иъ слъзы наши тукъ не помагаты,
Божь-гжъ съдбж не измѣнать!

Духъ животворенъ шо си ты имать
Любовь къмъ брата шо си ты питать
Вѣчно да вѣжтъ изъ твой зеленъ гробъ,
Одушевлявать Българскый мядь родъ

Прощавай брате, прощавай друже,
Нека ти бжде на утѣшене —

Сълза отъ сърдце отъ съжалѣне,
Да са утѣши твоя-та сѣнка,
Дѣто отсждѣ чужтса думы:
Умрѣлъ Катрановъ, умрѣлъ горкый-гъ

Савва Филаретовъ.

Москва 1853. год. Август. 17.